

אמר בני. אמר, עוד שלאלה, שהרי הם נתנו לה מה שלא רצפה מהם, שפטוב את פקונת חוט ה שני הצעה תקשורי בחלום וגוו.

אלא כך למדנו, היא רצחה סימן חמימים, שפטוב והחייבת את אבי וגוו, ואמרה, סימן חמימים אינו שורה אלא באות אמת, ומהי אותן אמת? זו אותן ר', משום שבו שרוויים חמימים. כך למדנו, סימן של משה בקשה, והם למה נתנו לה פקונת חוט ה שני?

אלא, הם אמרו, משה הרי הסתלק מן העולם, שהרי התפנס הפשוט, והרי הגיע זמן להלכנה לששלט, סימן של הלכנה יש לנו לחתה לך, ומהו? פקונת חוט ה שני, כמו שנאמר (שיר ד) בחותה הנה, כמו שפטותך. סימן של ה שני שפטותך. יהושע היה אצלך, משום ישבעת שלטון להלכנה. כמו רבינו רבי אבא ורבי יוסי ונש��והו. אמרו, ודאי עתיד אתה להיות ראש ישיבה או איש גדול בישראל, ישבה ימיהו? רבינו בון.

עוד שאל ואמר, כל בני יעקב שים עשר שבטים, הסתדרו למטה כמו שלמעלה, למה הקדמים בברכות את זבולון ליששכר תמיד, והרי יששכר השתרדלותו בתורה, ותורה מקדימה בכל מקום? למה הקדמים את זבולון בברכות? אביו הקדמים אותו, משה הקדמים אותו?

אלא זבולון זכה על שהוציא פת מפיו ונמן לפניו של יששכר, משום כך הקדימו בברכות. מכאן למדנו, מי שסוער את בעל התורה, נוטל ברכות למעלה ולמטה, ולא עוד, אלא שזכה לשני שלוחות, מה שלא זוכה בן אדם אחר. זוכה לעשר שיתפרק

שאלת, אבל אי שטעת מיידי איימא ברוי. אמר,תו שאלתא, דהא איןון יhabo לה מה דלא בעאת מניהו, דכתיב, את תקנות חוט ה שני הצעה תקשורי בחלoon וגוו.

אלא וכי אוליפנא, היא בעאת סימנא דחמי, דכתיב והחייבת את אבי וגוו, ואמרה, סימנא דחמי לא שריא, אלא באות אמת, ומאי איהו אותן אמת, דא את ר', בגין דביה שריאין חיין. וכי אוליפנא, סימנא דמשה קא בעאת, ואיןון אמר אי יhabo לה תקנות חוט ה שני.

אלא איןון אמר, משה הא אסתלק מעולם, דהא אתבניש שםشا, וזהו מטה זמנא דסירה למשלט, סימנא דסירה איתת לן למיחב לך, ומאי איהו, תקנות חוט ה שני הצעה. כמה דעת אמר, (שיר השירים ד) בחותה ה שני שפטותיך. סימנא דיהושע יהא גבח, בגין דשולטנותא דסירה השתטא. כמו רבינו אבא ורבי יוסי (דף רמב נ"א) ונש��והו. אמרו, ודאי זמין אתה למיהו ריש מתיבפא, או גברא רבא בישראל, ומנו. רבינו בון.

זו שאליל ואמר, בניו דיעקב כלחו תריסר שבטים, אתסדרו לתקטא בגונא דלעילא, אמראי אקדים בברקאנ זבולון ליששכר פרדר, וזהו יששכר אשפדיותיה באורייתא, ואורייתא אקדים בכל אחר, אמראי אקדים ליה, משה זבולון בברקאנ. אבוי אקדים ליה, אקדים ליה.

אלא זבולון זכה על דאפיק פטא מפומיה, ויבב לפומיה דיששכר, בגין כך אקדים ליה בברקאנ. מהכא אוליפנא, מאן דסעד למירה דאוריתא, נטיל ברכאנ מעילא ותקטא. ולא עוד אלא דזכי לתרי